

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

listopad - prosinec Advent 2012

Milí farníci,

máme před sebou tři důležitá období – dušičkový týden, advent a Rok víry. Význam dušičkového období pro naše zemřelé je asi zbytečně připomínat, takže bych se spolu s Vámi rád zamyslel nad naším prožíváním adventu v kontrastu se slovem Božím a prvními křesťany, a tím také budeme každý vědět, jak prožít Rok víry a obnovit a posílit důvěru v Pána a uvěření Pánu. U většiny lidí je advent spojen pouze s přípravou na Vánoce, ze kterých si mnozí udělali svátky rodinné, a podle toho je i advent prožíván ve shonu a chvatu. Advent je však obdobím, kdy si máme uvědomovat, že máme být stále připraveni na setkání s Pánem. Z tohoto pohledu je to otázka celého našeho života, nejen pár týdnů. První křesťané brali očekávání příchodu Páně velice opravdově. Sv. Pavel v listě Filipánům odráží ducha a nadšení prvních křesťanů slovy: "Pán je blízko. Radujte se a vaši vládnost ať znají všichni lidé." A víme, že jejich nadšení a chování "nakazilo" a pro Krista získalo mnoho lidí. Co se stalo s tímto nadšením za dva tisíce let? Očekávání nebo neočekávání se totiž odráží viditelně v našem smýšlení a jednání. Jak pravdivé je Ježíšovo podobenství o deseti pannách – když ženich dlouho nepřicházel, začaly všechny podřimovat a usnuly. Ano, usnuly všechny, ale pět z nich naplnilo svůj život dobrými skutky a důvěrou v Pána. Dnes bych řekl, že je připravena tak jedna z deseti, protože očekávání Pána jsme buď úplně vytěsnili z našeho povědomí, nebo z toho máme hrůzu a smrti se děšíme. Pak se ale nedivme, že stejně jako pohané děláme všechno pro to, abychom si užili tohoto života co nejdéle, a lehce podléháme lákadlům tohoto světa. Naše nepřipravenost na setkání s Pánem má ale pro nás fatální důsledek – peklo. I toto slovo jsme vyškrtli ze svého slovníku, že? Peklo je realita, žádná smyšlenka! A hrozí i nám, pokud nevěříme slovu Páně! Samotný fakt křtu nás před ním neochrání. Jen ten, kdo uvěří a je pokřtěn, bude spasen! Skutečně bude pozdě chtít cokoli napravit, až Pán přijde a nalezne nás nepřipravené! A kdo tam půjde? Opět nám Pán nabízí mnoho podobenství – chodili jste možná do kostela, ale nedali jste mi najíst, napít, neoblékli jste mne, nenavštívili jste mne! Byli jste totiž sobečtí a žili jste jen pro sebe a své blízké. Že to dělají tak všichni? Opět nám Pán na to říká: "Co jste tím dělali zvláštního? Vždyť to samé dělají i pohané!" Nebo si připomeňme mladíka, který se ptal, jak získá život věčný a pochlubil se, že žije zbožně a dodržuje přikázání, což byla pravda. "Jdi, rozdej svůj nadbytečný majetek a následuj mne. Pak budeš mít poklad v nebi." A jinde nám říká: "Shromážďujte si poklad dobrých skutků v nebi". K čemu nám bude jednou naše zabezpečování se? Boháčovi, který se zajistil majetkem, Bůh řekl: "Blázne, ještě této noci povolám tvou duši a k čemu ti bude to, co sis nashromáždil?" Jistě, řekneme, že doba je zlá. Ano, je zlá a my jsme tomu také propadli. Kde je naše víra ve slova Páně: "Nedělejte si starosti, co budete jíst, do čeho se budete oblékat. Váš Otec ví, že to potřebujete, a postará se. Hleďte a širte jeho království a ostatní Vám bude přidáno." Nebo říká: „Amen, pravím vám: Nikdo není, kdo by opustil dům, bratry nebo sestry, matku nebo otce, děti nebo pole pro mě a pro evangelium, aby nedostal

**P EHLÉD
ODPUSTK**

ROK VÍRY 2012 2013

Příloha FN+
**ADVENTNÍ
KALENDÁ
PRO RADOST**

Příloha FN+
KARTA
12. měsíc
Přečtěme za rok

Bibli

stokrát víc nyní v tomto čase: domy, bratry a sestry, matky a děti i pole, a to i přes pronásledování, a v budoucím věku život věčný.“ Ptáte se, jak to Pán udělá nebo dělá? No přece právě tím, že nám pošle někoho do cesty, kdo nám dá, co zrovna potřebujeme, nebo pošle nám někoho potřebného do cesty, koho můžeme zase my obdarovat. Já osobně mohu potvrdit, že tato slova jsou pravdivá! Nic tajuplného a zázračného v tom není. Zázračné je na tom to, že nám nebude chybět a přitom si budeme vytvářet ten nebeský poklad dobrých skutků:-) To je totiž ten správný koloběh našeho majetku, a ne ukládání ho do bank, kde o peníze na poplatcích stejně přicházíme a nikomu to neslouží. Jistě, předpokládá to, že naše srdce budou otevřená a vnímavá k potřebám našich bližních, že si nebudeme hrát na bratry a sestry, ale skutečně navzájem takovými budeme. I o prvních křesťanech čteme, že měli tímto způsobem všechno společné a nikdo neměl nedostatek, tak proč by to nešlo i dnes? Ano, přátelé, právě do této těžké doby nás posílá Pán, abychom byli světlem, které vede ke Kristu a k věčnému životu. Pokud tomu ale sami nevěříme, těžko o tom někoho přesvědčíme. Vidíte, jak potřebujeme Rok víry prožít k obnově naší víry? Ne víry v Boha, v Krista, ale víry v to, že všechno, co říká, je pravda. Zkusme to, prosme o dar víry a otevřeme oči i srdce k našim bližním! Nenechme se převálcovat pesimismem, který je všude kolem nás. Jsme přece děti světla, tak sviťme! Ostatně jinou možnost nemáme, pokud nechceme riskovat svoji spásu a slyšet slova Ježíšova: "Pryč ode mne, do pekla, do věčného ohně, připraveného pro ďábla a jeho anděly." Aby se nám vrátila víra a nadšení prvních křesťanů

Vám i sobě vyprošuje a k tomu žehná

Váš otec Jiří

Češi mají čtrnáct nových blahoslavených

Pražští mučedníci byli bratři františkáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Pocházeli z různých evropských národů - Itálie, Německa, Španělska, Holandska a dalších, prožili však již nějaký čas na našem území – přišli do Prahy z Brna a Olomouce – a ovládali téměř všichni češtinu.

Čtrnáct pražských mučedníků bylo za vpádu pasovských zavražděno pražskou lůzou, která v úterý 15. února 1611 pod vedením Matouše Hovorčovského z Kolívé Hory zaútočila na františkánský klášter při kostele Panny Marie Sněžné a poté jej vyplenila.

Beatifikační proces, k němuž byly první kroky podniknuty již v 70. letech 17. století, proběhl v rámci pražské arcidiecéze v letech 1933 až 1944 a po přerušení způsobeném politickou situací byl obnoven v roce 1994. Dne 10. května 2012 schválil papež Benedikt XVI. dekret Kongregace pro blahorečení a svatořečení o jejich mučednictví a 13. října 2012 se pražská svatovítská katedrála stala svědkem výjimečné události, kdy kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení, je slavnostně prohlásil za blahoslavené.

Beatifikační proces, k němuž byly první kroky podniknuty již v 70. letech 17. století, proběhl v rámci pražské arcidiecéze v letech 1933 až 1944 a po přerušení způsobeném politickou situací byl obnoven v roce 1994. Dne 10. května 2012 schválil papež Benedikt XVI. dekret Kongregace pro blahorečení a svatořečení o jejich mučednictví a 13. října 2012 se pražská svatovítská katedrála stala svědkem výjimečné události, kdy kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení, je slavnostně prohlásil za blahoslavené.

Zdroj www.pms.ofm.cz - web farnosti Panny Marie Sněžné a Wikipedie

Části mše svaté a jejich význam

část I. - Bohoslužba oběti

Na tajemství Ježíšovy oběti se připravujeme přípravou darů. Je samozřejmé, že na každou bohoslužbu máme přinášet svůj dar, jehož se stáváme součástí, protože jimi vyjadřujeme svůj vztah k Bohu.

Je krásným zvykem konat **obětní průvod**. Při liturgii si máme uvědomit spoustu postojů.

Jeden ze základních postojů, který máme mít, je **vděčnost**. Vše, co máme a co jsme, patří Bohu. Hory, lesy, všechno živé, vše je Jeho dar. Země byla stvořena a darována člověku. Tedy každá mše sv. mi má připomenout, že mám být vděčný za vše, co dostávám z jeho ruky, i když jsem si to třeba vydělal vlastní pílí a prací.

Chleba a víno jsou základní součástí výživy chudých lidí – alespoň na východě. Proto si zaslouhují naši úctu a vděčnost.

Chléb, který my vyhazujeme, a na druhé straně zeměkoule by byli ochotni pro něj pracovat celý den, ukazuje, jak daleko jsme se vzdálili od Boha. Možná si vzpomínáme, že se líbal chléb, který spadl na zem, a že ještě dnes žehnáme chléb dříve, než ho nakrojíme.

Při přinášení obětních darů můžeme Bohu nabídnout svou práci, vše, co jsme dělali pro dobro lidí. Vždyť naše práce by měla patřit Bohu. A Kristus, kterému ji odevzdáváme, ji přijímá a dává jí hodnotu věčnou.

Víno pak je symbolem všeho, co člověka bolí. Vinné hrozny je třeba slisovat a nechat zkvásit. Víno je symbolem všech míst, kde lidé trpí - nemocnice, vězení, války. Kristova krev jako by chtěla v sobě spojit všechna lidská utrpení. A jestliže své utrpení jemu dáváme, on je očišťuje a spojuje se svým. Není krásnějšího místa, kde můžeme položit na oltář nejen své utrpení, ale i utrpení celého světa, aby to Kristus mohl použít pro naši spásu. Proto se kněz modlí: „Požehnaný jsi, Hospodine, Bože celého světa...“ Prosíme, aby Bůh vstoupil do celého našeho života.

Jaké dary můžeme Bohu dát?

1. První dar je nutný – usmíření: ... „Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.“ (Mt 5,23) Je nemožné, aby mezi lidmi nedocházelo ke konfliktům. Ale je na obou stranách, aby se nad sebou zamyslely. Nikdy není na vině jen jedna strana. Z tohoto lidského nedorozumění vede jen jedna cesta – odpuštění a smíření. Dát odpuštění a přijmout odpuštění. To je podmínka, aby Bůh přijal naši oběť. Je třeba přijmout, že lidé jsou zlí a že já také nejsem chodící dokonalost. Je třeba odpustit hříchy, protože i my potřebujeme odpuštění. Toto odpuštění není otázkou citu a sympatií, ale na prvním místě je to věc vůle a rozhodnutí. Mám nechat svůj dar před oltářem a jít za tím, kterému jsem ublížil, a říci: „Odpusť mi.“ Jít za tím, kdo mi ublížil, a říci mu, že již jsem odpustil... Může se stát, že můj cit se tomu bude bouřit, člověk mi bude nadále nesympatický, nepříjemný, ale my nemáme v moci svůj cit, ale svou vůli – co chceme – a svůj čin. Proto je třeba se nezadržet v nepřátelském mlčení. Tam, kde je to možné, vykonat skutek pomoci. Utišení citu nesympatie je jen otázkou času a milosti – je třeba se modlit a čekat. Ve víře se dívat Ježíšovým očima a jednat jako on: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Máme proto v přinášení obětních darů jedinečnou šanci. A Bůh, který vidí do srdce, rád tyto prosby vyslyší.

2. Další dar je hmotný. Od samého počátku existence církve si byli křesťané vědomi své materiální odpovědnosti. "Mnoho boháčů dávalo do chrámové pokladnice mnoho, chudá vdova dala sice mále, ale přitom celé své živobytí" Nicméně je třeba si vždy uvědomit, že to je můj obětní dar Bohu, projev vděčnosti, ne almužna. Tento dar pak slouží na údržbu chrámu, fary, ale i na charitativní činnost.

3. Dalším darem je ochota ke službě. Tato část následuje po bohoslužbě slova – a ono se má stát konkrétním dobrem. „Proč mne oslovujete 'Pane, Pane', a nečiníte, co říkám?“ (Lk 6,46). „Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači - to byste klamali sami sebe! Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. (Jk 1,22 – 24). Při přinášení obětních darů

si máme uvědomit, kolik lidí kolem nás čeká na naše dobré slovo, gesto, pomoc. Sami se máme stát chlebem. Ježíš říká: „Dejte vy jim jíst!“ (Mk 6,37) Máme přinášet Bohu dary s ochotou Bohu sloužit. „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40) Bohu dáme vždycky málo, pokud mu nedáme sebe. On očekává, že se mu s vírou a láskou svěříme. Pokud to neuděláme, pak jakýkoliv dar je jen pokusem Bohu zavázat oči. Proto se kněz při přijetí darů modlí: „S duší pokornou a se srdcem zkroušeným pokorně prosíme, Bože, abys nás přijal. Ať se dnes před tebou staneme obětí, která se Ti zalíbí.“ Jestliže se nedarujeme Bohu v lásce, pak ztrácí opodstatnění i naše odpověď, kterou říkáme na jeho výzvu: „Modleme se, aby Bůh přijal oběť své církve.“ Vždyť Bůh nás nemůže přijmout, když my sami nechceme.

4. Chléb bez kvasnic, víno bez příměsí. Víno se ředí vodou – dříve to byl praktický prvek – víno v orientu bylo silné a ředilo se. Dnes se tomu dal prvek duchovní, kněz pak říká: „Jako se tato voda spojuje s vínem, ať jsme spojeni s božstvím věčného slova spojeného s naším lidstvím.“ Chléb je také symbol společenství. Stojíme před Bohem jako společenství - lid. Musím se zřici sebe, jako bych byl rozdrčen – jako zrno – zpečen...

Modlitba nad dary má znamenat, že dary, které jsou na oltáři, chléb a víno, jsou vyňaty z běžného užívání a jsou určeny pro Boha. Má vyprositi zvláštní požehnání pro tyto dary, které budou proměněny Duchem svatým. Často vyjadřuje radost nad tou výměnou, které jsme účastni. Bůh přijímá tyto dary a nakonec nás ještě mnohonásobně obdarovává. Příprava darů je počátkem velikého tajemství. Vidíme, jak je všechno zakotveno v tom, co je prosté, lidské, všední a obyčejné. Bůh sestupuje k nám a my s celým svým životem vystupujeme k Bohu. A to si máme uvědomit v prostém úkonu přinášení obětních darů.

P evzato z farnosti Rychnov nad Kn žnou, p ipravil otec Ji í

Nová praxe obětních darů od ledna 2013 v našich kostelích

Vzhledem k tomu, abychom si více uvědomili, že mše svatá není hostina, ale oběť našeho Pána za nás, které se účastníme svými modlitbami i dary, se při mši svaté již nebude konat tzv. sbírka, protože se jedná o náš obětní dar přinášený Bohu, kterým mu vyjadřujeme vděčnost za vše, co nám dává, ne o sbírku. Sběrka jako taková se bude aplikovat pouze na konkrétní účely vyhlášené biskupstvím. U obětních darů spolu s vínem a hostiemi bude i košíček na obětní dary finanční. Vše pak bude přinášeno v obětním průvodu k oltáři. Bude to mít jednu nespornou výhodu, že nebudeme při mši svaté ničím rušeni a budeme se moci plně věnovat bohoslužebnému zpěvu.

Ještě zvažuji, že bychom mohli zavést tu věc, že při obětování Bohu nabídneme všechny své prosby a díky, které bude reprezentovat kadidlo. V Písmu sv. se píše – "ať modlitba naše k tobě vystupuje a je ti příjemná jako vůně kadidla..." Proto každý, kdo při mši svaté za něco prosí či děkuje, by vložil kadidlové zrnko do připravené misky a toto by pak bylo obětováno - spáleno při obětování. Tím bychom i hmatatelně mohli vnímat, že Bůh naše prosby i díky přijímá a bere si je za své.

Otec Ji í

Z dějin kostela sv. Jana Křtitele ve Vodňanech - III. část

Od r. 1690 se na základě povolení pražské arcibiskupské konsistoře začala ve vodňanském kostele sv. Jana Křtitele slavit novověká pouť – v neděli po svátku Narození sv. Jana Křtitele (po 24. 6.). Termín oslavy titulárního svátku byl přesunut na následující neděli pravděpodobně z ryze praktického důvodu – shodoval se totiž s datem jednoho z výročních trhů v Netolicích. Jednalo se tehdy o menší vodňanskou pouť. Obešla se téměř bez nákladů pro duchovní správu, neboť se nerozesílaly žádné pozvánky. K sv. Janu Křtiteli přicházelo pouze procesí z místního děkanského kostela. V děkanském kostele Narození Panny Marie se na základě téhož povolení držela hlavní pouť, na kterou putovala procesí ze sousedních farností o svátku Panny Marie Bolestné, který tenkrát připadal na třetí neděli po Velikonocích – ke slavení titulárního svátku jako místní pouti se farnost navrátila až za děkana Hanusa kolem poloviny 19. století.

Ve vodňanském almanachu z r. 1914 byla svatokřtitelská pouť hodnocena jako „hlučná“. Počátkem 20. století se při ní konaly dvě bohoslužby a mezi nimi kázání. Každý den v oktávu svátku bývala tu v 9 h. dopoledne mše sv. a odpoledne požehnání. Jinak pravidelně pouze jedna mše

o svátku sv. Petra a Pavla a tichá zádušní mše v den památky všech věrných zemřelých. Kostel se snad nejvíce využíval pro zádušní bohoslužby při pohřbech.

Poněkud ožehavá situace se kolem kostela sv. Jana Křtitele rozvinula se vznikem Církve československé (1920), která na Vodňansku záhy získala řadu stoupenců. Roku 1921 se na pořad jednání vodňanské městské rady a zastupitelstva několikrát dostala žádost členů nového společenství na spoluužívání kostela s Církví římskokatolickou nebo o jeho propůjčení k bohoslužbám. Několikrát usnesení místní samosprávy, která byla zároveň i úřadem patronátním s povinností přispívat na potřeby patronátních svatyní, o poskytnutí kostela Církví československé bylo vyššími správními úřady zrušeno. Ožehavou otázkou bylo i zvonění při pohřbech či služba na kůru. Na jaře 1921 patrně došlo ke krátkodobému zabrání kostela příslušníky Církve československé. Konečné řešení přinesla až výstavba Husova sboru a jeho otevření na Květnou neděli 5. dubna 1925.

Kostelík sv. Jana Křtitele stál a stojí v jakémisi stínu městského mariánského chrámu. Avšak i na něm bývá práce jako na kostele. Po osmi desetiletích existence byl stav nové svatyně označen za ubohý, zvláště co se krovu a věže týče. Roku 1928 nechala vodňanská obec jakožto patron pomocí daru kolem 40 000 Kč od městské spořitelny provést důkladnou opravu. Další potřebnou opravu střechy a fasády se podařilo uskutečnit roku 1957. Roku 1982 byla opět provedena generální oprava fasády.

Zvláštní slavnost se u sv. Jana Křtitele odehrála ve středu 23. června 1993. V předvečer titulárního svátku zde P. František Hobizal, děkan v Bavorově a vikář strakonického vikariátu, při mši sv. posvětil obětní stůl, ambon a další zařízení, určené k bohoslužbám. Nový oltář navrhl a zhotovil truhlář Václav Malý z Českých Budějovic. Kostel býval během léta využíván k nedělním večerním bohoslužbám.

Před kostelem stojí kamenný kříž z r. 1847 s novější sochou Krista.

Téměř od nepaměti se kolem kostelíka sv. Jana Křtitele rozkládal hřbitov. Zápisy v matrikách vodňanské farnosti ze 17. a 18. století dokládají, že se pohřbívalo téměř výhradně u sv. Jana Křtitele – z města i z přifařených vesnic. Výstavbou nového kostela a následně i nové budovy špitálu se plocha hřbitova výrazně zmenšila. Vodňanská obec pro rozšíření směrem západním a vlastně zřízení hřbitova nového zakoupila vedlejší chalupy, zahradu a pole. Hřbitov o dvanácti hrobových polích a se zvláštním oddělením pro pohřbívání nekatolíků a sebevrahů byl posvěcen 14. října 1855. Při stavebních pracích došlo na stávajícím hřbitově k porušení mnoha hrobů. Tehdejší děkan Hanus rozhodl o přenesení ostatků svého předchůdce P. Jana Vetterleho de Lauro (†1830) do nově zřízené děkanské hrobky na hřbitově novém, nad níž byla postavena kaple se sochou Panny Marie.

Hřbitov se upravoval ještě v devadesátých letech 19. století. Naléhavá otázka přenesení pohřbívání na jiné vhodné místo se intenzivně hlásila v období první československé republiky, kdy to dosavadní ze všech stran sevřela zástavba. Teprve roku 1960 začal svému účelu sloužit nynější vodňanský hřbitov u kaple sv. Vojtěcha.

Hřbitov u sv. Jana Křtitele byl po svém zrušení v osmdesátých letech 20. století přeměněn v pietní park. Zůstaly zachovány hroby rodiny Heritesovy, rodiny Mokrých a někdejší novogotická děkanská hrobka. Nový park otevřel tehdejší starosta města v neděli 27. června 1993. Od r. 2005 nese název Park Jana Pavla II.

PhDr. Pavla Stuchlá, Ph.D., historička Městského muzea a galerie Vodňany, foto Petr Totín

SUVERÉNNÍ VOJENSKÝ A ŠPITÁLNÍ ŘÁD SV. JANA JERUZALÉMSKÉHO Z RHODU A Z MALTY - III. část

Spiritualita

Řád byl potvrzen papežem Paschalem II. Roku 1113. Jako náboženský řád je sice úzce spojen se Svatým Stolcem, ale zároveň je nezávislým a svrchovaným subjektem mezinárodního práva. Náboženský charakter Řádu a naprostá suverenita se spojuje v osobě velmistra, který je zároveň hlavou státu a hlavou náboženského řádu, přičemž - pokud jde o poslední jmenovanou roli – v rámci Římskokatolické církve má titul kardinála. Podle kanonického práva je Řád maltézských rytířů laickým náboženským řádem, v němž někteří členové jsou tzv. profesní rytíři, či profesové s časnými či věčnými sliby čistoty, chudoby a poslušnosti. Jiní - tzv. obediční rytíři - mají sliby obediční. Většina členů Řádu jsou laici bez řeholních slibů. Velmistr řádu je volen z řad profesních rytířů s věčnými sliby. Osmihrotý kříž, který má Řád ve znaku, představuje osm evangelních blahoslavenství a je viditelným mementem spirituality řádu.

Podle zprávy z roku 1484 symbolizuje 8 hrotů řádového kříže 8 rytířských ctností:

MOUDROST	Moudrost máš používat ku prospěchu svých bližních
SPRAVEDLNOST	Spravedlnost máš ve svém okolí nejen používat, ale také podporovat
STATEČNOST	Statečně (se statečností) máš hájit práva svých bližních
KLID	S klidem a trpělivostí máš obhajovat své bližní
VÍRA	Svou víru v Boha máš prohlubovat, posilovat a hájit
NADĚJE	Máš doufat v Boha a jeho milosrdenství
LÁSKA	Máš vyzařovat boží lásku na své bližní
ŠTĚSTÍ	Máš sloužit Bohu k blahu (štěstí) svého řádu

8 největších utrpení (bídy) tohoto světa, proti nimž mají řádoví rytíři bojovat:

NEMOC	Máš bojovat nejen proti tělesným, ale také proti duševním nemocem
OPUŠTĚNOST	Máš usilovat o to, aby se nikdo necítil být opuštěným (osamělým)
BEZDOMOVECTVÍ	Máš pomáhat bezdomovcům opět nalézat svůj domov
HLAD	Máš tišit nejen tělesný, ale i duševní hlad
NEVÍRA	Máš pomáhat připravovat cestu těm, kteří hledají Boha (bezbožnost)
LHOSTEJNOST	Máš se zajímat o starosti (a potřeby) svých bližních
BEZCITNOST (neláska)	Máš se setkávat v lásce se svými bližními a zvláště se svými řádovými bratřími
VINA	Máš bojovat proti těžkým hříchům jako jsou nenávisť, závist, pýcha, zbabělost, lež a podvod

P ipravil otec Ji í

Adventní zamýšlení

Trojí síto

Nejen chlebem živ je lov k, a už v bec ne novinkami z erné kroniky a reklam, ze života celebrit i známých, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

Je to pravdivé, je to dobré, je to užitečné?

Jednoho dne přišel za Sokratem jeden muž a řekl mu: „Poslechni, Sokrate, musím ti říct, jak se zachoval tvůj přítel.“

„Přestaň!“ přerušil ho mudrc. „Nechal jsi to, co mi chceš říct, projít třemi síty?“

„Cože? O čem to mluvíš?“

„Ano,“ řekl Sokrates, „to, co mi chceš říct, máš nechat projít třemi síty.“

První je pravda. Ověřoval sis to, co mi chceš říct? Jsi si jistý, že je to pravda?“

„Já jsem to jen slyšel povídat," řekl muž.

„Dobře," na to Sokrates, „tak mě přesvědč, že to prošlo druhým sítem. A to je dobro. Pokud to, co mi chceš říct, není tak docela pravdivé, je to aspoň něco dobrého?"

Muž zaváhal a pak odpověděl: „Ne, není to nic dobrého, naopak!"

„Takže," řekl mudrc. „Zkusme použít třetí síto: užitečnost. Pojd'me se podívat, jestli to, co mi chceš říct, je k něčemu užitečné."

„Užitečné? To zrovna ne," řekl muž.

„Takže pokud to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, ani užitečné, radši bych to neslyšel a nechci to vědět. A radím ti, abys na to taky zapomněl."

Tato Sokratova lekce je víc než výmluvná...

P evzato z časopisu Apoštol Božího Milosrdenství 3/2012

Adventně-vánoční velepíseň lásky pro hospodyně - (srv. 1 Kor 13, 1 - 8)

Kdybych svůj dům perfektně ozdobila světelnými řetězy, jedlovými větvičkami a cinkajícími zvonečky, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než dekoratérka.

Kdybych se lopotila v kuchyni, napekla kila vánočního cukroví, navařila labužnické pokrmy a připravila vzorově prostřený stůl, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc, než kuchařka.

Kdybych pomáhala vařit polévku pro bezdomovce, zpívala koledy v domově pro seniory a všechen svůj majetek darovala pro dobročinnost, ale neměla lásku ke své rodině, nic by mi to neprospělo.

Kdybych ověšela vánoční stromeček třpytivými baňkami a vánočními hvězdami, zúčastnila se úchvatných slavností, zpívala sóla v kostelní sboru, ale zapomněla na Ježíše, potom jsem nepochopila, oč o Vánocích běží.

Láska přeruší pečení, aby mohla vzít dítě do náručí.

Láska zanechá zdobení a políbí manžela.

Láska je přátelská a trpělivá navzdory chvatu a stresu.

Láska druhým nezávidí jejich dům s vzácnými vánočními porcelánovými servisy a nádhernými ubrusy.

Láska neokřikuje děti, ale je vděčná za to, že jsou.

Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří to nemohou oplácet.

Láska všechno vydrží, všemu věří, vždy doufá, všechno snáší. Láska nikdy nepřestává.

Mobilní telefony špičkové kvality se rozbijí, perlové náhrdelníky se ztratí, golfové hole zrezaví. Ale darovaná láska zůstane.

P evzato z Katolického týdeníku

Prubířský kámen svatosti

Na chování k bližním můžeme klidně určit, kde je pravá svatost a kde je jenom zdání svatosti. Jestliže je někdo plný lásky k cizím, jestliže k cizím dovede býti až nesnesitelně oddaný, shovívavý, jestliže jim dovede modré z nebe snést, a ke svým vlastním ale zato je tvrdost sama, přísnost sama, nemůžeme mluvit o svatosti, protože láska se projevuje především k nejbližším, ad domesticos fidei. Nemůžeme mluvit o svatosti tam, kde je nevlídnost, tvrdost, přísnost puntičkářská k vlastním, aby cizí byli tím více zaplavováni líbeznostmi, úsměvy a laskavostí.

Nemůžeme mluvit o svatosti u lidí, kteří přímo slídí, rejdí po svých bližních, aby u nich našli chyby, aby mohli zakročiti, aby se mohli pohoršiti, aby mohli trestati. Mohou při tom třeba užívatí velmi sladkých slov, mohou při tom se stále odvolávat na to, že jsou zástupci Boží, že jsou odpovědni za jejich duše, jakmile v tom lásky není, zvrhá se to v hnidopištví, v braní nadarmo jména Božího při zdůrazňování svého zástupnictví jeho autority, protože Bůh takhle ustavičně lidi nebije. Takoví falešní světci nebo světice dovedou zesměšnití nadpřirozené, poslušnost, autoritu. Poznají se, že až nechutně, až pánbíčkářsky se stále ohánějí svatými nebo velkými slovy. Pro ubohé lidi jest to ovšem cvičení se v trpělivosti, ale Bůh ztrestá jednou tak přísně, jako oni jeho jménem mávali důtkami přísnosti, tuto domnělou svatost.

P. Silvestr M. Braitto, P evzato z revue Na hlubinu (1939) a KT 37/2012

Dětská diecézní pouť v Milevsku

Téma: “Z nad je se radujte, v soužení bu te trp liví, v modlitbách vytrvalí.” (ím 12, 12)

V sobotu 6. října se téměř 500 dětí z různých vikariátů českobudějovické diecéze a jejich dospělý doprovod včetně mnoha dalších ochotných organizátorů mohlo radovat nejen z krásného podzimního počasí, ale i ze vzájemného setkání po roce na tradiční pouti, loni v Kájově, tentokrát v areálu kláštera milevských premonstrátů.

Zahajovací mši svatou v prosvětlené bazilice sloužil jako hlavní celebrant strahovský opat Mons. Michael J. Pojezdný, O. Praem. Po bohoslužbě se děti jednotlivých vikariátů rozdělily do 4 velkých skupin, v nichž putovaly za symbolickou botou určené barvy po připravených stanovištích.

Z vodňanské a skočické farnosti se zúčastnilo 8 dětí + 3 dospělí, kteří patřili do autobusu strakonických a spojili se tu s prachatickými. Nejprve se posilili z vlastních zásob i buchtami darovanými od místních farnic a zdárně absolvovali několik oblíbených sportovních disciplín. V blízkém hřbitovním kostelíku měla své stanoviště TV Noe zastoupená mladou moderátorkou a kameramanem, kteří vyprávěli o své práci. V “rajské zahradě” kláštera děti zkoušely bibliodramatizaci a výtvarné znázornění jednoho evangelního příběhu a v nedalekém parku všichni zhlédli a vyslechli prezentaci a svědectví mládežníků, kteří zde na stejné akci před 13 lety vysázeli alej stromků – a jací jsou a co dělají dnes – a také předvedli scénku o zakladateli premonstrátů sv. Norbertovi.

Pak ještě obhlídka a obdarování u propagačního stánku časopisu Duha, rozdělení upomínkových dárečků (speciální duchovní vitamíny) a závěrečné požehnání všech zúčastněných kněží. Děkujeme!

Marta Mrvíková, foto kc.bcb.cz

Výuka náboženství pro mládež všeho věku

Výuka náboženství pro mladší mládež (13-17 let) se koná každý pátek od 14.00 hod na faře. Je zde kladen důraz zejména na vzájemné sdílení víry ve společenství vrstevníků formou modlitby, čtení z Písma svatého a duchovní literatury. V každé hodině je také probíráno jedno téma z katechismu, momentálně se věnujeme Apoštolskému vyznání víry.

Dále je v plánu pravidelné setkání se starší mládeží jednou až dvakrát měsíčně v pátek v podvečer. První setkání se uskuteční v pátek 9. 11. 2012 a bude zahájeno společnou mší svatou v 17.15 hod, poté bude následovat společný program na faře s přednáškou, diskuzí a modlitbou.

Nakonec zde mám návrh na výuku náboženství pro dospělé, která by se rovněž konala na faře, pravděpodobně jednou týdně. Výuka by měla podobnou formu jako u mládeže, tj. společná modlitba, čtení z Písma svatého, duchovní literatury a katecheze. Program by byl zaměřen zejména na věkovou skupinu 25 - 45 let, ale vítán by byl samozřejmě každý se zájmem o prohloubení svých teologických znalostí.

Jana Šídllová

Výlet tříkrálových koledníků

22. září 2012 - vlídné přijetí u řeholních sester Kongregace Nejsvětější svátosti v Českých Budějovicích

Foto Marie Rotschedlová

JABLÍČKA

Humor je známkou pohody a nedovedu si představit, že by měl v životě chybět. Dost často zažívám různé trapasy a veselé situace, na které rád vzpomínám.

Jednu takovou perličku jsem zažil po biřmování v jedné farnosti naší diecéze:

Zastavili mě starší manželé, a ta paní povídá: „Pane biskupe, že si od nás vezmete jablíčka?“ A já říkám: „No, ale aby vám nechyběla.“ A ona mě potěšila větou: „Nebojte se, nám se jich letos urodilo tolik, že je dáváme i prasatům.“

Tak jsem si je bez obav vzal.

*Příběh z knihy brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrleho
Aby mohlo vyrostnout krásnějšího*

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI - S HUMOREM DO VLASTNÍCH ŘAD EVANGELIZÁTOŘI A EVANGELIZACE

Evangelizace jako nástroj jednoty:

V jedné věci jsou si věřící s nevěřícími plně zajedno: nemají rádi evangelizace.

1. Murphyho zákon o evangelizátorech:

Čím méně zralosti lidské i duchovní, tím větší horlivost k obracení druhých.
(Opačná úměra ovšem neplatí.)

2. Murphyho zákon o evangelizátorech:

Čím více si křesťan myslí, že vlastní plnost pravdy, tím více se pravdě vzdaluje.

Zákony o evangelizátorech polopaticky:

Většina těch, kdo se považují za duchovně „in“, jsou ve skutečnosti duchovně „out“, a naopak: většina těch, kteří se považují za spíše „out“, bývají ve skutečnosti docela „in“.

Zákon neslučitelnosti vyššího vzdělání a schopnosti evangelizovat:

Schopnost evangelizovat je nepřímě úměrná teologickému vzdělání křesťana: jinými slovy, z dosud neprobádaných důvodů se schopnost a ochota evangelizovat umenšuje se vzrůstajícím IQ a vzrůstajícím teologickým vzděláním.

Votípkův paradox:

Ovšem schopnost evangelizovat u jedinců s nižším IQ a s absencí teologického vzdělání – vlastně také nic moc!

Zákon evangelizovatelnosti doc. Snobíka:

Z druhé strany vzato, je dokázáno, že ochota nevěřících nechat se evangelizovat zčásti koresponduje s inteligencí evangelizátora a jeho projevu.

Charoušův univerzální princip duchaplné evangelizace:

Rozhodujícím faktorem evangelizace je stejně působení Ducha Svatého.

Fuňďákův dodatek:

To ovšem s inteligencí ani se vzděláním nutně nesouvisí.

Závěr prof. Pořouchlého:

A jsme, kde jsme byli!

Patový zákon prof. Tomáše Marného o evangelizaci:

Čím více sa katolíkům otlouká o hlavu, že by měli evangelizovat, tím méně evangelizují, a naopak: čím méně se jim to otlouká o hlavu, tím ještě méně evangelizují.

Osvícený postřeh prof. Hloubavého:

Asi je načase přestat s otloukáním. Problém bude zjevně někde jinde...

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marný z Bludovic, Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2007

Pokra ování p íšt

Z liturgického kalendáře

LISTOPAD

Čt	1. 11.	SLAVNOST VŠECH SVATÝCH
Pá	2. 11.	VZPOMÍNKA NA VĚRNÉ ZEMŘELÉ
So	3. 11.	Sv. Martina de Porres, řeholníka
Ne	4. 11.	31. neděle v mezidobí
Pá	9. 11.	SVÁTEK POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY
So	10. 11.	Památka sv. Lva Velikého, papeže
Ne	11. 11.	32. neděle v mezidobí
Po	12. 11.	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
Út	13. 11.	Památka sv. Anežky České, panny
Čt	15. 11.	Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
Pá	16. 11.	Sv. Markéty Skotské Sv. Gertrudy, panny
So	17. 11.	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
Ne	18. 11.	33. neděle v mezidobí
St	21. 11.	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
Čt	22. 11.	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
Pá	23. 11.	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka Sv. Kolumbána, opata
So	24. 11.	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků
Ne	25. 11.	SLAVNOST JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
Pá	30. 11.	Sv. Ondřeje, apoštola

PROSINEC - ADVENT

So	1. 12.	Sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka
Ne	2. 12.	1. neděle adventní
Po	3. 12.	Památka sv. Františka Xaverského, kněze
Út	4. 12.	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
Čt	6. 12.	SLAVNOST SV. MIKULÁŠE, biskupa
Pá	7. 12.	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
So	8. 12.	SLAVNOST PANNY MARIE, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
Ne	9. 12.	2. neděle adventní
Út	11. 12.	Sv. Damasa I., papeže
St	12. 12.	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
Čt	13. 12.	Památka sv. Lucie, Panny a mučednice
Pá	14. 12.	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
Ne	16. 12.	3. neděle adventní
Pá	21. 12.	Sv. Petra Kanisia, kněze a učitele církve
Ne	23. 12.	4. neděle adventní

Knižní sloupek

4x Bruno Ferrero

Osvěžení pro duši

Soubor laskavých příběhů populárního italského autora Bruna Ferrera navazuje na řadu příběhů Příběhy pro potěchu duše, Paprsek slunce pro duši a Živá voda pro duši a dalších.

V krátkých obrazných podobenstvích i příbězích z reálného života nahlédneme do světa lidí, v němž má hodnotu především to, co je neviditelné: lidský vztah, pevné přátelství, schopnost obětovat se pro druhé a krása srdce. Knihu lze číst jako duchovní četbu, slovo před spaním, ale je možné ji také věnovat jako dárek přátelům.

Autor B. Ferrero, salesiánský kněz, je ředitelem turínského nakladatelství ELLEDICI. Sestavil mnoho souborů příběhů určených k zamyšlení i obsahujících moudré poučení.

brožovaná, 86 s., 125 K , Portál 2010

Příběhy pro potěchu duše

Krátké příběhy jsou inspirací pro zamyšlení nad sebou samým a nad vztahy k druhým.

brožovaná, 142 s., 95 K , Portál 2006

Další příběhy pro potěchu duše

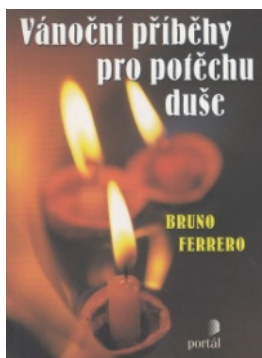
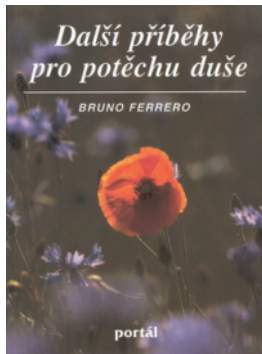
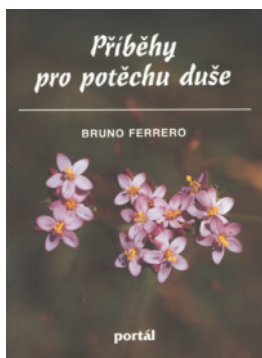
Nový soubor krátkých příběhů ze života.

brožovaná, 143 s., 99 K , Portál 2008

Vánoční příběhy pro potěchu duše

Zábavné i poučné příběhy, tentokrát zarámované časovým úsekem od adventu do tří králů, s vánočním vyzněním a tematikou.

V knize se setkáme se zázračným stolem, který mluví, nebo houslemi, které

hrají, v různých rolích zde vystupují zvířata s podivuhodnými schopnostmi, i děti a dospělí, kteří originálním způsobem řeší zapeklité situace svého života.

brožovaná, 139 s., 139 K , Portál 2012

POMOCNÍCI NA ŽIVÝ BETLÉM

V sobotu 22. prosince od 14 a od 15 hodin bude tradiční Živý betlém v parku u Kulturního domu ve Vodňanech.

Hledáme pomocníky na stavění betléma a pomocnice na oblékání dětí.

Během listopadu prosíme o pomoc při pečení perníčků na faře.

Hlásit se můžete osobně nebo telefonicky u paní Kvasničkové (723 977 570) nebo u paní Plachtové v Kulturním domě (724 510 546)

Římskokatolická farnost Vodňany srdečně zve na

KONCERT SLÁVKA KLECANDRA

z hudební skupiny
OBOROH

Ve čtvrtek 22. listopadu v 18 hodin v kostele Narození Panny Marie.

Lomecké poutě

◆ so 3. 11. ve 14.30

Dušíčková

P. MVDr., Mgr. Jan Janoušek, Čkyně

◆ so 1. 12. v 10.00

Adventní, Mikulášská

s mikulášskou nadílkou
Opat Josef Michael Pojezdny
O. Praem., Strahov

Pořad bohoslužeb LISTOPAD - PROSINEC

út	Vodňany	8.00
čt	Vodňany DD Vodňany	10.00 17.15
pá	Vodňany	17.15
so	Bílsko Vodňany	16.00 17.15
ne	Vodňany Skočice	8.30 10.30

DD - domov důchodců

Dušičkový týden

Bohoslužby

1. - 8. 11. (mimo neděli)

Bílsko	16.00
Skočice	17.00
Vodňany	18.15

Možnosti pro získání plnomocných odpustků

1. možnost

1. a 2. 11.

- svátost smíření
- svaté přijímání
- modlitba na úmysl Svatého otce
- při návštěvě kostela Otčenáš a Vyznání víry

2. možnost

1. až 8. 11.

- svátost smíření
- svaté přijímání
- modlitba na úmysl Svatého otce
- při návštěvě hřbitova modlitba za zemřelé

AKCE

♦ V úterý 13. 11. od 17.00 **Fatimský den**
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv., růženec,
zpověď, litanie v kostele Narození Panny Marie

♦ V pátek 23. 11. od 17.00 **Děkovná mše sv.**
v rámci oslav 20. výročí založení gymnázia
ve Vodňanech v kostele Narození Panny Marie

♦ V sobotu 1. 12. **Pout' na Lomec**
v rámci Roku víry, odjezd auto-
busem v 9.15 od kostela Narození
Panny Marie (tyto poutě se budou
konat každou 1. sobotu v měsíci až
do listopadu 2013)

♦ V pátek 7. 12. od 17.00 **Dětská mše sv.**

♦ Ve čtvrtek 13. 12. od 17.00 **Fatimský den**
korunka k Božímu milosrdenství, mše sv., růženec,
zpověď, litanie v kostele Narození Panny Marie

Obec Skočice
a Římskokatolická farnost Skočice
si Vás dovolují pozvat na

ADVENTNÍ KONCERT

který se uskuteční
v neděli 2.12. 2012 od 15 hodin
v kostele Navštívení Panny Marie ve Skočicích
Vstupné dobrovolné

Veškerý výtěžek z tohoto koncertu bude určen
pro Dětské centrum ARPIDA v Č. Budějovicích.
Centrum ARPIDA poskytuje komplexní péči v duchu
ucelené rehabilitace osobám s tělesným
a kombinovaným postižením. Při naplňování svého
poslání účelně propojuje a koordinuje péči v oblasti
zdravotní, sociální a výchovně vzdělávací.
Po skončení koncertu bude možnost zakoupení
dřevěných svícňů, drobného dřevěného
kuchyňského náčiní, dřevěných hraček, apod.
Výtěžek z prodeje bude též věnován na činnost
DC ARPIDA.

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo IV/5. - vychází 28. 10. 2012. Náklad 200 ks. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com - Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace), Marie Jůnová. Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo vkládat do kasičky. Děkujeme.

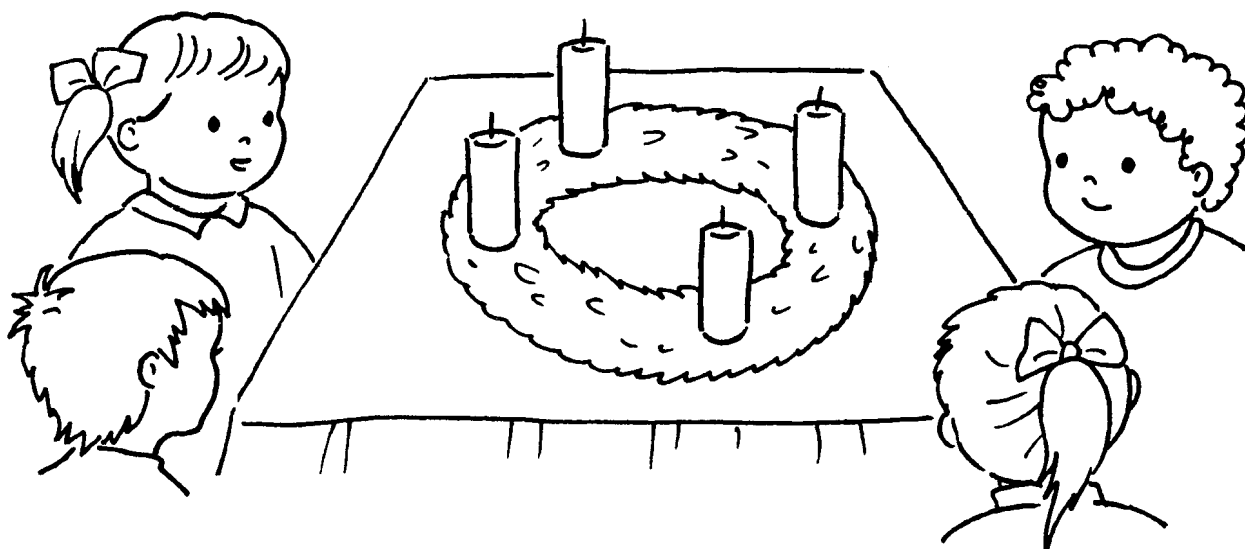
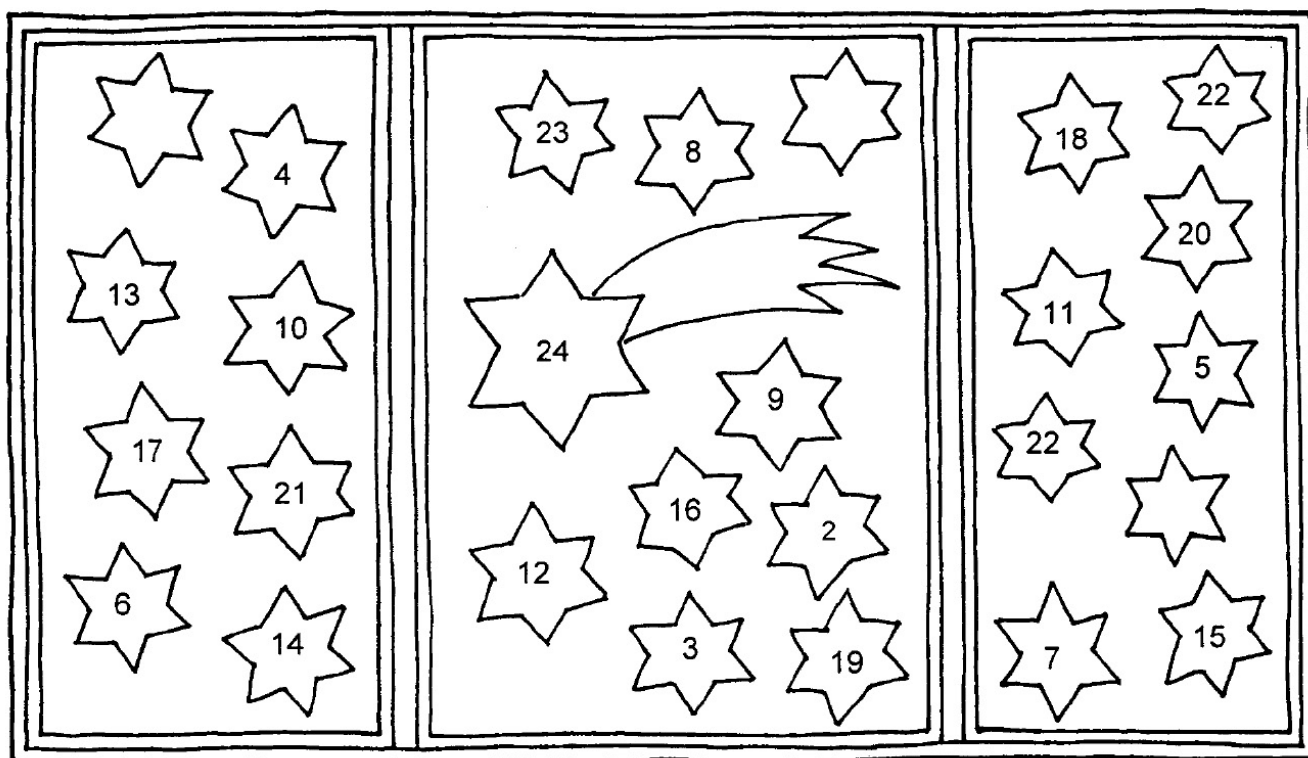
Příští číslo IV/6. Vánoce - leden: uzávěrka 1. 12. 2012, vychází 16. 12. 2012.

ADVENTNÍ KALENDÁŘ PRO RADOST

V adventní době očekáváme radostnou událost a připravujeme se na ni. Když někomu uděláš radost, jistě poznáš, že to potěší i tebe samého.

Letošní adventní doba začíná první nedělí adventní 2. prosince. V tento den rozsviť na obrázku první svíčku (nakresli jí plamínek). Stejně pak druhou, třetí a čtvrtou neděli rozsviť postupně další svíčky.

Na světě je mnoho zla – temnoty. Když uděláme někomu radost, jako by zazářilo světlo. Na každý den máš jednu hvězdičku (čísla uvnitř označují datum). Podaří-li se ti ten den udělat někomu radost – tatínkovi, mamince, paní učitelce, sourozencům, kamarádům, Pánu Ježíši – můžeš hvězdičku vybarvit. A na Ježíšovy narozeniny uvidíš, kolik radosti jsi přinesl svým bližním a našemu Spasiteli! Kdyby ti jedna hvězdička na den nestačila, vezmi si tmavý papír, který bude představovat vánoční oblohu. Nalepuj žluté hvězdičky za každou radost, kterou uděláš. Může jich být za jeden den více než jenom jedna! O Vánocích postav svoji hvězdičkami posypanou oblohu k domácímu betlému.

Přečtěme Bibli za rok

Dvanáctý měsíc

Č.j.: 3286/2012

V Českých Budějovicích dne 11.10.2012

Plnomocné odpustky v roce víry

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry.

Plnomocné odpustky mohou získat věřící během celého Roku víry od 1. října letošního roku do 24. listopadu 2013 (do Slavnosti Ježíše Krista Krále) za obvyklých podmínek:

(s upřímnou lítostí vyznat hříchy ve svátosti smíření, svatě přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce)

- Když navštíví nejméně tři přednášky o II. Vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve.
- Nebo když vykonají pout' do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrálního chrámu nebo na místo k tomu zvlášť určené místním biskupem. V naší diecézi určují tato místa:
České Budějovice - klášterní kostel Panny Marie, Prachatice - kostel sv. Jakuba, Nepomuk - kostel sv. Jana Nepomuckého, Křemešník - kostel Nejsvětější Trojice, Lomec, Římov, Kájov, Klokoty.
Tam je třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdržet k rozjímání zakončenému modlitbou Otče náš, Vyznání víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.
- Nebo když na každém sakrálním místě ve dnech k tomu zvlášť určených místním ordinářem, se věřící zúčastní Eucharistie či modlitby breviáře a vyzná svou víru.
Pro naši diecézi určují tato data:
každý Hod Boží
8. prosince – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
8. dubna – slavnost Zvěstování Páně
29. června - slavnost sv. Petra a Pavla
5. července – slavnost sv. Cyrila a Metoděje
- Nebo když navštíví místo vlastního křtu a obnoví křestní sliby.

1	☐	Sir 4,1-6,37	1 Jan 2,28-3,10	Př 29,10-18
2	☐	Sir 7,1-10,22	1 Jan 3,11-4,6	Žl 137,1-9
3	☐	Sir 10,23-13,29	1 Jan 4,7-21	Žl 138,1-8
4	☐	Sir 13,30-16,31	1 Jan 5,1-21	Žl 139,1-10
5	☐	Sir 17,1-19,27	2 Jan 1,1-13	Př 29,19-27
6	☐	Sir 19,28-22,32	3 Jan 1,1-14	Žl 139,11-16
7	☐	Sir 22,33-24,47	Jud 1,1-25	Žl 139,17-24
8	☐	Sir 25,1-28,14	Zj 1,1-20	Žl 140,1-5
9	☐	Sir 28,15-31,11	Zj 2,1-17	Př 30,1-10
10	☐	Sir 31,12-33,33	Zj 2,18-3,6	Žl 140,6-13
11	☐	Sir 34,1-37,16	Zj 3,7-22	Žl 141,1-10
12	☐	Sir 37,17-39,41	Zj 4,1-5,5	Žl 142,1-7
13	☐	Sir 40,1-43,37	Zj 5,6-14	Př 30,11-23
14	☐	Sir 44,1-47,31	Zj 6,1-17	Žl 143,1-12
15	☐	Sir 48,1-51,38	Zj 7,1-17	Žl 144,1-8
16	☐	Ezd 1,1-2,67	Zj 8,1-9,12	Žl 144,9-15
17	☐	Ezd 2,68-4,5	Zj 9,13-10,11	Př 30,24-33
18	☐	Ezd 4,6-5,17	Zj 11,1-19	Žl 145,1-7
19	☐	Ezd 6,1-7,10	Zj 12,1-12,18	Žl 145,8-13
20	☐	Ezd 7,11-8,14	Zj 13,1-18	Žl 145,14-21
21	☐	Ezd 8,15-9,15	Zj 14,1-13	Př 31,1-9
22	☐	Ezd 10,1-44	Zj 14,14-15,8	Žl 146,1-10
23	☐	Neh 1,1-2,20	Zj 16,1-21	Žl 147,1-11
24	☐	Neh 3,1-4,23	Zj 17,1-18	Žl 147,12-20
25	☐	Neh 5,1-7,3	Zj 18,1-16	Př 31,10-20
26	☐	Neh 7,4-8,18	Zj 18,17-19,10	Žl 148,1-6
27	☐	Neh 9,1-37	Zj 19,11-20,6	Žl 148,7-14
28	☐	Neh 9,38-11,21	Zj 20,7-21,4	Žl 149,1-9
29	☐	Neh 11,22-12,47	Zj 21,5-27	Př 31,21-31
30	☐	Neh 13,1-31	Zj 22,1-21	Žl 150,1-6
31	☐			

Jiří Paďour

Mons. Jiří Paďour, OFM.Cap., biskup českobudějovický

V rámci Roku víry pořádá vodňanská farnost od 1. 12. 2012 každou 1. sobotu v měsíci pout' na Lomec, odjezd autobusem vždy v 9.15 od kostela Narození Panny Marie. Tyto poutě se budou konat až do listopadu 2013.